

foto: A. Seifert Barba

Geografska širina

e-novičnik Oddelka za geografijo FF UL

maj 2019

ISSN: 2630-1660

Draga geografinja, dragi geograf!

Naše jubilejno leto 2019 se odvija neverjetno hitro. Še pred kratkim se nam je zdelo, da smo komaj začeli z načrtovanjem našega praznovanja in obeležitve 100-letnice, pa smo se že znašli v središču samih dogodkov. Od marca smo pri nas gostili dogodek "Poplave so del našega vsakdana", mednarodni sklop predavanj na temo gora v nacionalni identiteti Črne Gore in Slovenije, podružili smo se z nekdanjimi, sedanji in zunanjimi sodelavci ter zraven odprli razstavo o prsteh. Tudi naš septembrski dogodek je prejel goro zgodnjih prijav, kar nas izjemno veseli. Kljub temu, da prihaja izpitno obdobje in za njim počasi počitnice, boste lahko prebrali, da novih dogodkov ne manjka in tudi mi nič kaj ne upočasnjujemo svojega prazničnega tempa.

Želimo vam prijetno branje!
Oddelk za geografijo

-letje geografskih doživetij

Dogodki

Letošnjo **poletno šolo CEEPUS mreže GeoRegNet**, ki združuje 17 univerz oziroma njihovih fakultet/oddelkov s področja geografije in regionalnega razvoja z območja Srednje in Jugovzhodne Evrope, organizira Oddelk za geografijo FF UL. V prvi polovici julija (**30. 6. do 12. 7.**) bo 26 tujih študentov s pomočjo petih gostujočih profesorjev, predavateljev z Oddelka za geografijo in zunanjih sodelavcev proučevali problematiko trajnostne rabe regionalnih virov. Na strokovnih ekskurzijah se bodo seznanili s trajnostno rabo različnih regionalnih virov v Ljubljani, Vitanju, Domžalah in ob obali.

Več informacij in osnutek programa: http://geo.ff.uni-lj.si/english/georegnet_summer_school2019

V knjižnici Oddelka za geografijo pripravljamo **katalog in spletno razstavo starih knjig**, ki jih hranimo v arhivu. Spletna razstava bo na voljo za ogled v juniju, nekaj najpomembnejših del v fizični obliki pa bo na Oddelku razstavljenih septembra. http://geo.ff.uni-lj.si/stoletnica/knjizna_dela

Pod okriljem mednarodne organizacije **EUROGEO** in v sodelovanju z Društvom učiteljev geografije Slovenije Oddelk za geografijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani ob praznovanju 100-letnice ustanovitve organizira mednarodno konferenco **Hidden Geographies**. Konferenca bo potekala od 29. do 31. avgusta 2019 v Ljubljani. Trenutno je prijavljenih okoli 200 udeležencev s celotnega sveta in napovedanih preko 100 predstavitev, plakatov in delavnic. Več informacij o konferenci najdete na spletni strani, kjer se lahko tudi prijavite: <http://hiddengeographies.geografija.si/>

Okrogla miza (20. 9. 2019, od 10.00 do 13.00), Ljubljana - Oddelk za geografijo FF UL) bo s sodelovanjem tudi v širši javnosti znanih in uveljavljenih geografov/geografinj ponudila možnost za razpravo o do sedaj prehojeni geografski poti, stanju in položaju geografije v sedanjosti in perspektivah v naslednjih desetletjih. Predhodno vam bomo posredovali povezave do posnetkov kratkih izjav sodelujočih.

Novice

Predavanja, okrogla miza in razstava z naslovom: »Poplave so del našega vsakdana«

Oddelk za geografijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani,

Komisija za hidrogeografijo pri Zvezi geografov Slovenije in Agencija Republike Slovenije za okolje so 21. 3. 2019, pod okriljem praznovanja 100-letnice njegove ustanovitve na

Oddelku organizirali predavanja, okroglo mizo in razstavo z naslovom: »Poplave so del našega vsakdana«, ki se jih je udeležilo preko 100 udeležencev. Sodelujoči predavatelji

in govorcji z različnih ustanov, kjer aktivno delujejo tudi geografi: dr. Peter Frantar in mag. Florjana Ulaga (ARSO), mag. Igor Lipovšek (ZRSŠ in ZGS), dr. Marko Krevs, dr. Karel Natek in dr. Dušan Plut (FF-UL), dr. Mitja Bricelj (MOP), dr. Nataša Ravbar (IZRK), dr. Gregor Kovačič (FHŠ-UP) in Marjan Jarnjak (DRSV) so si bili enotni, da so visoke vode v prvi vrsti naraven pojav, ki imajo lahko ob neustreznem rabi prostora za posledico pojavitev poplav in z njimi povezanih procesov. Med ukrepi za uspešen boj

Udeleženci in govorcji na dogodku (foto: T. Vrabič).

proti škodam ob poplavah, ki se zaradi podnebnih sprememb ter vse večjega poseganja na poplavna območja neprestano povečujejo, so izpostavili predvsem pomen preventivnega delovanja v smislu ozaveščanja in izobraževanja družbe ter ustreznega prostorskega planiranja, ki se bo prilagajalo naravnim razmeram in pri tem kot omejitev upoštevalo potencialno nevarne naravne pojave, kot so visoke vode. Govorcji ugotavljajo, da so na tem področju številni akti sicer že sprejeti, kar je korak v pravo smer, a se v praksi žal vedno ne upoštevajo. Poudarili pa so tudi, da problematika poplav predstavlja le eno izmed komplementarnih vej pri upravljanju s povodji in porečji (in ne zgolj z vodami!), ki pa je tesno prepletena tudi s preostalimi vejami, kot so problematika malih pretokov, suš, trajnostna in sonaravna raba vodnih virov, varovanje virov pitne vode itd. in je zato od njih ne gre oddvojevati.

Tajan Trobec

Sklop predavanj: Gore v nacionalni identiteti Črne gore in Slovenije

V sredo, 3. aprila 2019, je bil v okviru slovensko-črnogorskega bilateralne-

ga sodelovanja med Univerzo v Ljubljani in črnogorsko Univerzo v Podgorici, na Filozofski fakulteti organiziran sklop predavanj Gore v nacionalni identiteti Črne gore in Slovenije. Predavali so dr. Slavko

Dr. Ivan Laković med predavanjem (foto: T. Vrabič).

Burzanović (Istorijski institut v Podgorici), ki je predstavil geopolitične in identitetske razsežnosti lovčenskega vprašanja v 1. sv. vojni, dr. Ivan Laković (Istorijski institut v Podgorici) depopulacijo črnogorskih katinov v 2. pol. 20. stol in s tem povezanim izgubljanjem tradicionalne identitete ter dr. Peter Mikša, dr. Matej Ogrin in Kristina Glojek (vsi FF v Ljubljani) gorsko identiteto Slovencev. Dogodek, ki je potekal v fakultetni Modri sobi sta skupaj organizirala Oddelek za geografijo in Oddelek za zgodovino.

Kristina Glojek

Srečanje nekdanjih in sedanjih sodelavcev Oddelka za geografijo ter razstava Prsti med Slovenijo in Estonijo, 12. april 2019

»Preteklost nas združuje. Prihodnost nas vznemirja. Zato si vzemimo čas, da nam sedanjost ne uide.« Misel francoskega romanopisca Gustava Flauberta je povezala polovico stotnije nekdanjih in sedanjih sodelavcev Oddelka za geografijo, ki se je v petek 12. aprila zbrala, da »bi odstrla pomembne mejnike preteklosti, kritično pogledala na sedanjost in se združila v premisleku o prihodnosti«, kot je pozdravila vse prisotne predstojnica Oddelka za geografijo dr. Irma Potočnik Slavič. Praznovanje 100-letnice poučevanja geografije na ljubljanski univerzi, ki poteka od začetka jubilejnega leta 2019, je torej v mesecu aprilu na svečano-strokovno-sproščenem

druženju združilo nekdanje in sedanje redne in zunanje sodelavke in sodelavce Oddelka za geografijo; od leta 1919 dalje se jih je zvrstilo 63 pedagoških in 27 nepedagoških, pa tudi skoraj 60 zunanjih.

Udeležence je pozdravil dekan Filozofske fakultete dr. Roman Kuhar, ki je v svojem nagovoru izpostavil prispevek Oddelka za geografijo in njegovih sodelavcev pri razvoju celotne fakultete, pa tudi pozval k razmisleku o geografskih koreninah in poslanstvu v prihodnje.

Predstojnica Oddelka za geografijo dr. Irma Potočnik Slavič je v svojem nagovoru izpostavila zaposlene in medsebojne odnose kot hrbtnico, ki ohranja stabilnost delovanja Oddelka ob menjavanju številnih generacij študentov, spreminjanju delovnih pogojev, reformah, akreditacijah ter drugih rednih in izrednih (ne)prilikah. Ob koncu se je zahvalila vsem nekdanjim sodelavkam in sodelavcem, predstojnikom in predstojnicam, pa tudi vodstvu fakultete, da so vsa ta leta uspešno vodili Oddelka kot ključno izobraževalno in raziskovalno geografsko organizacijo v Sloveniji, pa tudi opozorila na potrebno po skupnem prizadevanju po ohranjanju stanja ali celo njegovem izboljšanju.

Zaposleni in nekdanji zaposleni ob prijetnem druženju (foto: M. Rebolj).

V strokovnem delu srečanja je dr. Blaž Repe predstavil razstavo o »Prsteh med Slovenijo in Estonijo«. Plakati prikazujejo tipične tipe prsti v državah Srednje in delno Vzhodne Evrope. Njihovo proučevanje je potekalo v okviru mednarodnega projekta Erasmus+. Projekt je bil zelo odmeven, njegovi rezultati (atlas pedosekvenc, mednarodni študentski terenski priročnik za opis in poimenovanje prsti, prevod svetovne WRB klasifikacije prsti v slovenski jezik) pa so bili

tudi nagrajani. Strokovna razlaga avtorja razstave je bila začinjena s številnimi anekdotami iz terenskega proučevanja prsti. Razstavo si je mogoče ogledati na Oddelku za geografijo tudi v mesecu maju.

V sproščenem delu srečanja so za dobro voljo poskrbeli izseki iz fotografskega arhiva Oddelka, pa tudi prebiranje izkušenj, pogledov in (ne)zgod, ki so jih iz svojega delovanja in doživljanja na Oddelku prispevali nekdanji in sedanji zaposleni. Vse zgodbe so bile zbrane v knjižici z naslovom »Drobci nostalgije in ponosa«. V sedmih vsebinskih sklopih se je nabralo 17 doživetij, anekdot in dogodkov, ki na pogosto humoren način slikajo razvoj Oddelka, dogodke iz študija in terenskih vaj ter poučevanja in raziskovanja, ki so se avtoricam in avtorjem še posebej vtisnili v spomin. Knjižico je uredila dr. Irma Potočnik Slavič, oblikovala Tina Vrabič, za slikovno opremo pa je iz svojega arhiva geografskih razglednic poskrbel dr. Darko Ogrin.

Srečanje sodelavk in sodelavcev Oddelka za geografijo je potrdilo, da geografov in »pridruženih članov« ne družijo samo stroka, ampak tudi pristni medčloveški odnosi. Pa tudi pogum za soočanje z novimi izzivi, kot je oblikovanje ad hoc pevskega zbora in prepevanje slovenskih ljudskih pesmi

...
Simon Kušar

Priznanje Univerze iz Olomouca

Ob 100 letnici Oddelka za geografijo FF UL smo od Palackyjeve Univerze iz Olomouca (Republika Češka) prejeli priznanje za dolgoletno sodelovanje našega oddelka z njihovimi geografi. Priznanje je na krajši slovesnosti v

petek, 17. 5. 2019, izročil dr. Miroslav Vysoudil, velik prijatelj slovenskih geografov in tudi redni udeleženec naših terenskih vaj iz fizične geografije, tudi letošnjih v Bistrici ob Sotli. Ob tej priložnosti smo dr. Vysoudilu izročili za njihovo knjižnico monografijo o Sloveniji, njemu osebno pa ilustracijo vremenskih in podnebnih značilnosti Slovenije avtorice Laure Ličer.

Priznanje Palackyjeve Univerze iz Olomouca, ki ga je Oddelku podelil dr. Miroslav Vysoudil (foto: T. Vrabič).

Naš oddelek nadaljuje tradicijo sodelovanja z geografi v Olomoucu na Moravskem, ki ima korenine v delovanju našega priznanega šolskega geografa in kartografa v tem mestu, Blaža Kocena, v drugi polovici 19. stoletja. V drugi polovici prejšnjega stoletja smo z Moravskimi geografi sodelovali na področju varstva okolja in krasoslovja, kjer je imel tesne stike z dr. Vladimířjem Panošem akademik dr. Ivan Gams. Temelji sedanjemu sodelovanju z Oddelkom za geografijo Naravoslovne fakultete Palackyjeve univerze v Olomoucu in dr. Miroslavom Vysoudilom so bili postavljeni ob njegovem postdoktorskem izpopolnjevanju iz meteorologije pri dr. Zdravku Petkovšku leta 1983, ko je sodeloval tudi z dr. Ivanom Gamsom. Do intenziviranja stikov je prišlo po

mednarodnem biometeorološkem kongresu v Ljubljani leta 1996, ko so se začeli vrsti praktično vsakoletni obiski.

Izročitev priznanja predstojnici Irmi Potočnik Slavič (foto: T. Vrabič).

Strokovni del sodelovanja je v prvi vrsti namenjen izmenjavi izkušenj in praks na področju proučevanja lokalnega podnebja, predvsem topoklime in topoklimatskega kartiranja. Na to temo je imel dr. Vysoudil v Sloveniji vrsto predavanj za študente, zaslužen je, da se je tudi pri nas uveljavila t. i. srednjeevropska topoklimatska šola. V nasprotni smeri smo Olomouške geografe in študente redno seznanjali s posebnosti Slovenije in našega lokalnega podnebja. Rezultat sodelovanja so skupne objave in članstvo dr. Vysoudila v uredniškem odboru Del, pa tudi večje zanimanje študentov geografije iz Olomouca za Erasmus obiske pri nas.

Darko Ogrin in Tina Vrabič

Poročilo

Bon voyage: Od Ljubljane do Mirnske in Temeniške doline

V prvem tednu aprila 2019 so bili na terenskih vajah v Sloveniji študenti iz Bretanje (Univerza v Rennesu), ki so jih strokovno vodili geografi različnih generacij. DMGS jih je seznanil s Krajinskim parkom Tivoli-Rožnik-Šišenski hrib, Špela Berlot (Cipra Slovenija) se je osredotočila na ukrepe trajnostne prometne politike v MOL-u, dr. Dejan Rebernik pa na

urbane strukture našega glavnega mesta. Francoski študentje magistrske stopnje (modul prostorsko načrtovanje) so na svoj program uvrstili tudi čistilno napravo, alternativno kulturo, Slovensko Istro, zaželeli so si tudi vsebin s področja razvoja podeželja in druženja s slovenskimi študenti.

Zato smo terenske vaje pri predmetu Endogeni razvoj podeželja zaznamovali z multikulturalnostjo. Na Dolen-

jsko smo se odpravili z vlakom. Vožnja do Sevnice in nato naprej do Šentruperta je minila zelo hitro, saj smo s 16 francoskimi študenti in njihovimi profesorji hitro našli veliko skupnih geografskih tem, primerjali sodobne francoske in slovenske vlake, odgovarjali na vprašanja o slovenskem podeželju in se učili pesem »Mojster Jaka« v francoskem in slovenskem jeziku.

Naše prvo vsebinsko področje, ki smo

Poročilo

ga preučevali v sklopu terenskih vaj, je bila Dežela kozolcev v Šentrupertu, kjer nas je sprejela etnologinja Alenka Stražičar Lamovšek. Skupaj smo se sprehodili po prvem muzeju na prostem, ki v osredje postavlja kozolce; lahko se pohvali s kilometrom sprehajalnih poti na 2,5 ha urejenih površin. Ogledali smo si šest različnih tipov kozolcev: enojni, enojni vzporedni, enojni s plaščem ter tri dvojne kozolce (nizki, kozolec na kozla in toplar). Najstarejši kozolec v muzeju je Lukov toplar iz leta 1795 in je eden starejših dvojnih kozolcev v svetovnem merilu. Dežela kozolcev se je tako francoskim kot slovenskim študentom zdela zelo zanimiva, kar smo dokazali s velikim številom vprašanj, ki smo jih postavili ob zaključku vodenega ogleda. Idilična pokrajina, prepletena s sistemom kozolcev, je ena temeljnih prepoznavnosti slovenskega podeželja, ki smo jo našim kolegom iz Renne- sa podrobno predstavili. Predvsem pa smo iskali načine vključevanja identitetnih/tradicionalnih elementov podeželja (tako francoskega kot slovenskega) v njegov bodoči razvoj. Nadalje nas je pot vodila preko velikega osrednjega trga v starem jedru Šentruperta, kjer lahko najdemo številne dokaze o (ne)živosti srednjeveškega trga. Velika gotska cerkev iz 11. stoletja v središču priča o nekdanji prisotnosti zemljiške gospode

nemškega rodu na tem območju, prav tako kot tudi veliko število nekdanjih dvorcev v okolici. Nekdanjo trgovsko aktivnost lahko prepoznamo na podlagi bogate kulturne dediščine, velike osrednje trške površine, zapisov in ostankov nekdanjih ter delujočih sedanjih gostišč s prenočišči, večjih zgradb idr. Ves čas smo lahko spremljali obdelane kmetijske površine na ravnini (melioracije), vinograde, razpršeno poselitev, znamenja ob poti in druge elemente pokrajine, ki so v družbi kolegov s francoske univerze tudi za nas postali bolj opazni.

Tretje vsebinsko področje se je navezovalo na turizem na kmetiji, zato smo imeli kosilo na Izletniški kmetiji Možina, ki je pomemben element podeželja in del njegove turistične infrastrukture. Francozom smo predstavili slovenski sistem dopolnilnih dejavnosti na kmetiji, naravne možnosti za kmetijstvo, zapleteno razdrobljeno posestniško strukturo, polkmete (doktorski študent Erik Logar) in druge posebnosti, ki zaznamujejo kulturno pokrajino. V naselju Draga smo ob t. i. pušenšanku govorili o prostorski ureditvi slovenskega podeželja, dostopnosti storitev za domačine, prebivalstvenem gibanju v različnih delih Slovenije. Slišali smo tudi nekatere izkušnje in zgodbe o francoskem podeželju, ki so nam jasno predstavile razlike in pod-

bnosti.

V krasnem popoldnevu smo se razdelili v dve skupini. Francoski študentje so skupaj z dr. Irmo Potočnik Slavič obiskali trgovino Dobrote Dolenjske, ki je dober primer slovenske kolektivne blagovne znamke, vzpostavljene s strani Zavoda za trajnostni razvoj Temeniške in Mirnske doline. Naši francoski kolegi so bili nad tem vsebinskim področjem skupnih terenskih vaj precej navdušeni, saj so si v trgovini nahrbtnike napolnili z nakupom domačih slovenskih dobrot visoke kakovosti - od medu, marmelad, semen, do vina in lesenih izdelkov. Slovenski študentje pa smo se skupaj z doktorsko študentko Saro Uhan odpravili k reki Temenici. Osredotočili smo se na možnosti približevanja reke Temenice tamkajšnjim prebivalcem ter ureditev prostora ob reki (kar bo naše raziskovalno delo v naslednjih mesecih).

Dan smo končali zopet skupaj z vtisi in ključnimi povzetki terenskega dela. Izmenjali smo si še kontakte in se drug drugemu zahvalili za prijeten dan, ki smo ga preživeli skupaj. Verjamemo, da se bomo v prihodnosti še kdaj srečali in nadaljevali naše geografsko druženje, tudi v vzpostavljeno Erasmus bilateralno pogodbo med obema oddelkoma.

Kristina Pintar in Jasna Sitar

Francoski študenti v Tivoliju s predstavniki DMGS-ja (zgoraj levo, foto: DMGS).

Nekaj dobrot iz kolektivne blagovne znamke Dobrote Dolenjske (zgoraj desno, foto: I. Potočnik Slavič).

Multikulturni prenos znanja na dolenskem podeželju (spodaj levo, foto: K. Pintar).

Bogastvo raznolikosti in podobnosti v Deželi kozolcev (spodaj desno, foto: I. Potočnik Slavič).

Intervju: Danica Jakopič

Na Filozofski fakulteti nad vsakim oddelkom skrbno bdi tajnica ali tajnik. Da pedagoški proces teče kot bi moral in da zaposleni pravilno izpolnjujemo svoje potne naloge, naročilnice, prijave ter druge dokumente, na Oddelku za geografijo za to skrbi oseba v drugem nadstropju, v sobi 222. Od leta 1991 je bila to ga. Danica Jakopič. Svoje delo je vestno opravljala vse do svoje upokojitve leta 2016. Vsem na Oddelku je ostala v lepem spominu in jo še danes radi povabimo nazaj na Oddelek ob kakšnem dogodku strokovne in družabne narave. V krajšem intervjuju nam je zaupala svoje vtise službovanja na Oddelku.

Kakšen je bil razvoj Oddelka v 25 letih, ko ste bili tukaj zaposleni kot oddelčna tajnica (od začetka 90-ih do 2016)?

Na začetku ni bilo veliko sprememb, nekaj let je bilo bolj ali manj isto. Zadnja leta, predvsem zadnjih 10 let, pa so se zgodile velike spremembe – drugačen študijski program, uvedba bolonjskega sistema in potem vsakoletne spremembe pri študijskih programih ter letnikih. Ta del je bil kar zahteven in, kakor vem, se te zadeve še vedno spreminjajo. Postajalo je vedno bolj stresno, več dela se je prelagalo iz skupnih služb na oddelčna tajništva, zahtevalo se je vedno več birokracije, vse je bilo potrebno začeti znova.

Je bil to najbolj zahteven in neprijeten del – usklajevanje študijskih programov, bolonjska reforma ...

Rekla bi, da mi ni bilo nič kaj naporno, vse sem opravljala z veseljem. Si moral biti pa zaradi nenehnih sprememb zelo pazljiv. Seveda so se dogajale tudi napake, ampak smo jih poskušali po najboljših močeh rešiti. Tudi če je do njih prišlo, mislim da smo jih uspešno reševali.

Kaj je bilo najbolj simpatično na tem delovnem mestu?

Mislim, da je bilo najbolj prijetno to, da je bil oddelek zelo povezan med sabo. Medsebojni odnosi so bili dobri, tako da so me takoj na začetku vsi zelo dobro sprejeli, od študentov do zaposlenih. Vsi smo bili vedno dobre volje, nasmejani.

Kako so se od 90. let spreminjali študenti Oddelka za geografijo? So bili vedno bolj ali manj zahtevni? So se bolje znašli?

Ob bolonjski reformi so bili malo bolj zahtevni. Ampak je bila to bolj posledica novega sistema, saj nihče ni dobro vedel, kako to peljati naprej. Še posebej, ko so se združevali predmeti in smo bili vsi s študenti vred zmedeni, kako in kaj. Spraševali so se, kateri predmet je zares pravi, in so se

Danica Jakopič pri svojem delu v 90-ih letih (foto: arhiv Oddelka za geografijo).

večkrat oglasili v tajništvu in poizvedovali kaj in kako sedaj. Na začetku, ko sem prišla v službo, si niso upali vstopiti v tajništvo, pa ne vem zakaj (smeh). Prihajali so ob 8h in ob 3h, pa tudi ob 5h popoldne. Nekateri so rekli, da sem bila grozna. Sama ne vem, če sem bila grozna ali ne.

V moji generaciji ste na začetku še vedno veljali za strah in trepet, ampak smo ugotovili, da, če sami vemo, po kaj točno smo prišli in v čem je težava, ste zadeve zelo hitro in prijazno rešili. Ste vedeli, da smo se vas malo bali na začetku?

No seveda, a ne vem zakaj je bilo tako. Oddelek je namreč od nekdanj slovel, pa mislim, da slovi še vedno, po redu in disciplini. Se pravi, da se ni dalo nič goljufati, tako kot se je to morda dalo na drugih oddelkih. Če je bil predmet nespregledljiv, je bil nespregledljiv. Danica tega ne more spremeniti, če je v pogojih tako. Mislim, da so bile bolj problematične te stvari na začetku: "Zakaj se tu ne da, če se da na zgodovini?" Pri nas se pač ni dalo.

Kaj bi še dodali, da bi bilo vaše delovno mesto idealno?

Moram povedati, da sem bila zelo

zadovoljna, tako da ne vem če bi kaj spreminjala.

Med zaposlenimi veljate za srce družabnih dogodkov. Lahko z nami delite kakšno prigodo ali dogodek?

(Smeš). Ja teh dogodkov je bilo kar nekaj. Ne vem niti, kaj vse bi se dalo poudariti, ampak na primer na začetku moje kariere na Oddelku smo imeli gotovo enkrat mesečno eno tako družabno srečanje. Vsak od nas je nekaj pripravil in prinesel, kar smo imeli potem v tajništvu. Imeli smo recimo solatni dan in je vsak prinesel kakšno solato. Potem smo pekli ribe na terasi tajništva. Ko se je na Oddelku zaposlil Blaž (Repe), smo imeli vsak prvi ponedeljek v tednu (!) srečanje – ob 3h steklenico penine. To tradicijo smo ohranjali kar nekaj časa. Od družabnih dogodkov pa so omembe vredni prvi Melikovi dnevi v Kranjski gori. Bila je zabava do jutranjih ur – dobesedno. Ob šestih zjutraj, ko so drugi vstajali in začeli prihajati na zajtrk, smo mi ravno odhajali iz dvorane v hotelu Kompas. Isti dan je šla skupina z avtobusom na ekskurzijo, hotel pa so začeli prenavljati, ampak ne zaradi nas (smeh). Večer je minil v znamenju plesa po mizah in

Intervju: Danica Jakopič

lestencih. Pijače je zmanjkalo, sem pa dobila takrat iz Primorske od Igorja Jurinčiča vino za domov, ki smo ga točili pod mizo kar med zabavo. Z Alumni klubom pa smo imeli razne športne igre. Moja ekipa "okol kante" je bila seveda zmagovalna.

Zaposleni pravijo, da ste bili med vsemi na največ ekskurzijah. Katera vam je bila najljubša in zakaj?

Moja prva ekskurzija je bila v Tunizijo s profesorjem Lovrenčakom, čeprav sem imela željo iti s profesorjem Pakom po Evropi. Mislim, da se je šlo takrat na Madžarsko, Češko in Poljsko. Profesor Pak pa mi je rekel: "gospa Danica tole pa ni za vas" in sem bila kar malo prizadeta, češ zakaj pa to ne bi bilo zame. Isto leto jeseni je šel profesor Lovrenčak v Tunizijo in sem ga vprašala, če bi šla lahko z njim. Bil je sicer navdušen, čeprav mislim, da ga je malo skrbelo kako se bom tam obnesla. Ugotovila sva, da sem bila čisto v redu, da sem znala zbirati rožice in popisovati, kako se kakšna imenuje. Bili smo v nacionalnem parku, ki se je šele pred kratkim odprl in smo bili prvi in edini gostje. Znala sem sodelovati pri jemanju profilov, sicer samo z opazovanjem, ampak sem zadeve strumno spremljala, brez kakršnihkoli nezgod, tako da je bil kar zadovoljen z menoj.

Imate samo sebe za geografinjo?

Po srcu gotovo.

Znani ste tudi kot navdušena planinka. Je prišla ta ljubezen do gora iz geografije ali je bila že prej prisotna?

Ta je bila pa že prej prisotna. Spodbudila me je sinova vzgojiteljica v vrtcu. Ko je šel moj najstarejši sin v prvi razred osnovne šole, je vzgojiteljica rekla, da nas starše pelje na Triglav. Vsi smo bili zelo navdušeni, ampak na koncu sem bila edina, ki sem dejansko šla. Imela sem zelo velike travme, celo noč sem vpila od strahu in groze, ko sem se spominjala poti na Triglav. Vsako skalo sem objela, sploh se nisem premaknila, ničesar nisem videla – ne levo ne desno. Skratka, groza. A prišla sem na Triglav in nazaj ter naslednje leto začela hoditi v hribe. Tega je sedaj že kar nekaj let in skoraj vsako soboto hodim v hribe.

Je bil kljub začetnemu strahu to vaš najljubši vzpon?

Ne ne, to je bil prvi vzpon v hribe. Pred tem sem bila samo na Šmarni gori pa še to ne ravno velikokrat. Zelo v lepem spominu imam in tudi v ponos mi je vzpon na Vrbanove špice. Zdi se mi, da spadajo med zahtevnejše. Namreč zelo me je strah prepado in razglednosti. Na koncu mi je uspelo, ampak sem se na to pripravljala 2 leti – sama s seboj sem se malo pogovarjala in se spodbujala, da to zmorem. Ta vzpon si štejem kot velik dosežek. Ena izmed meni lepših planinskih poti pa se začne na itali-

janski strani v Reziji v vasi Solbica (Stolvizza). Najprej smo prespali v enem od zavetišč, pot pa zjutraj nadaljevali na Žrd (Sart). Nato smo se sputili na prelaz Na Žlebeh (Sella Nevea) in nazaj v dolino. Všeč mi je, ker je pokrajina drugačna od naših gora. Ta dvodnevni izlet si želim še ponoviti.

S čim se še ukvarjate v prostem času, ko niste v hribih?

Tu pa moram priznati, da nisem preveč aktivna. No, odvisno kako vzamete. Spomladi nabiram regrat in čemaž (smeh). To zelo rada počnem in me zelo sprošča. Zelo si želim nabirati gobe, a jih ne poznam. Razen kakšne štorovke, jurčka pa nikoli ne najdem. Zelo rada nabiram tudi rož'ce za čaj, sama sebi tako rečem kar teta Pehta. Takoj, ko sem se upokojila, sem začela hoditi v fitnes in sem bila zelo pridna – hodila sem 3x do 4x na teden. Potem sem imela spet težave s srcem in sem to malo opustila. Pozimi tudi smučam, zelo rada sem tudi na morju, ampak se ta kar naprej nekam izmuzne.

Če se za konec vrneva k Oddelku - po čem si ga boste najbolj zapomnili?

Po ljudeh, po ekskurzijah, po dobrih odnosih. Še vedno rečem, da grem na oddelek, in rada pridem. Mož me vedno sprašuje, kaj bom spet tam in zakaj moram na kakšen sestanek, pa vedno rečem, da rada grem in se mi zdi, da še kar pašem sem. Zdi se mi, da smo kar v redu.

Kaj najbolj pogrešate sedaj ko ste upokojeni? Bi šli nazaj na Oddelek?

Sedaj slišim, kako hitro in zahtevno se vse spreminja. Če bi me kdo prosil, da naj pridem za dva meseca nazaj, bi prišla z veseljem. V službo pa se ne bi vrnila, saj sem se kar malo razvadila.

Če bi čas lahko zavrteli nazaj, bi še enkrat sprejeli službo na našem Oddelku ali bi se odločili za kaj drugega?

Seveda bi se takoj še enkrat odločila, kot sem se. Ne bi je zamenjala za nič na svetu.

Ana Seifert Barba

Oddelčna šefica (foto: B. Repe).

Za konec ...

Številčna in raznovrstna jata zgodnjih geografskih ptic!

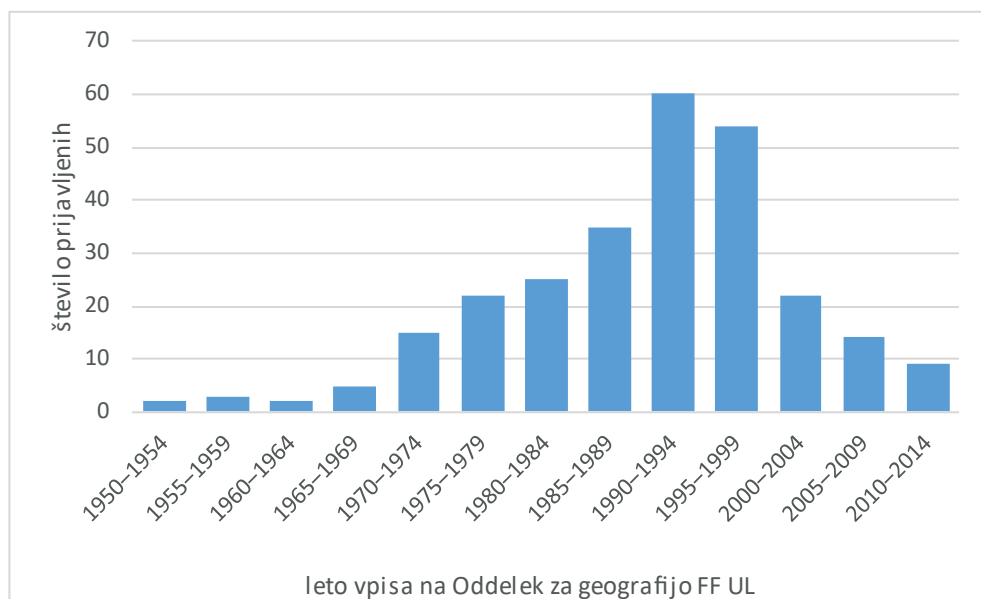
Z veseljem Vam sporočamo, da smo v času zgodnje prijave na naše »Srečanje generacij« zbrali že 270 prijav. Zaenkrat so najštevilčnejše generacije, ki so študirale v devetdesetih letih 20. stoletja. Še vedno velja poziv vsem generacijam, da se nam pridružite in predvsem povabijo posameznim letnikom: generaciji, ki bo najštevilčnejša – kot kriterij bomo upoštevali leto prvega vpisa na Oddelek z geografijo FF UL – bo pripadla posebna »generacijska nagrada«.

Med obstoječimi prijavi (stanje 7. 5. 2019) je le en diplomant iz Pomurske, pet iz Obalno-kraške, osem iz Podravske, enajst iz Goriške, dvanajst iz Zasavske, najbolj pa je (po pričakovanju) zastopana Osrednjeslovenska statistična regija. Prijavljeni prihajate iz stotih slovenskih naselij, ena udeleženka pa iz tujine.

Zdaj Vam že lahko povemo, da Vas z veseljem in radovednostjo pričakujemo v petek, 20. 9. 2019, v Festivalni dvorani v Ljubljani. Vse podrobnosti

pa preberite v naslednjih številkah Geografske širine.

Irma Potočnik Slavič

Diplomantke in diplomanti geografije, prijavljeni na »Srečanje generacij« (stanje 7. 5. 2019).

Geolista - za kratke in učinkovite geografske informacije

Drage bralke in dragi bralci Geografske širine, predvsem tisti, ki vas je dogajanje ob stoletnici Oddelka za geografijo na Filozofski fakulteti v Ljubljani po dolgem času povežalo v ta geografski komunikacijski kanal. Ali želite ostati v stiku z geografsko srenjo tudi po obeležitvi stoletnice Oddelka za geografijo? Če je vaš odgovor da, potem ste vabljeni k prijavi na Geolisto – najširše komunikacijsko stičišče slovenskih geografov in širših geografskih vsebin. Geolista je seznam elektronskih

naslovov geografov po izobrazbi in po srcu, ki delajo na šolah, fakultetah, inštitutih in drugje ali pa še študirajo. Člani Geoliste prejema kratka elektronska sporočila o geografiji in njenih dejavnostih (predavanja, nove publikacije, seminarji, mednarodno sodelovanje, ekskurzije) in na Geolisti lahko tudi objavljajo, sporočajo in sprašujejo. Geolista deluje pod okriljem Zveze geografov Slovenije. Geolisto je 1998 ustanovil Jože Žumer učitelj geografije na OŠ Dušana Bordona v Kopru, ki je bil 7 let njen skrbnik. Med letoma 2005 in 2017 je bil njen skrbnik Igor Lipovšek z

Zavoda RS za šolstvo, zdaj pa zanj skrbi Blaž Repe z Oddelka za geografijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani. 17. 5. 2019 je imela 809 članov.

Včlanitev ali izpis z Geoliste lahko uredite na:

1. <http://lists.arnes.si/mailman/listinfo/geolista>
2. ali pa pošljete kratko sporočilo skrbniku Blažu Repetu na blaz.repe@ff.uni-lj.si

Primož Pipan

Geolista --

Podatki o poštnem seznamu Geolista

Slovensko

Če vas zanimajo prejšnja sporočila na poštnem seznamu, si oglejte [Geolista Arhiv](#). (Trenutni arhiv je na voljo le članom seznama.)

Uporaba Geolista

Če želite poslati sporočilo vsem članom seznama, ga pošljite na naslov geolista@list.arnes.si.

V spodnjem delu strani se lahko prijavite na seznam ali prilagodite obstoječe članstvo.

Prijava na seznam Geolista

Na seznam Geolista se prijavite tako, da izpolnite obrazec. Prejeli boste e-poštno sporočilo, ki ga morate potrditi, da bi preprečili, da vas prijavi kdo drug brez vašega privoljenja. To je skriti poštni seznam, kar pomeni, da je seznam članov dostopen le skrbnikom seznama.

Vaš e-poštni naslov:

Vaše ime (neobvezno):

Spodaj lahko vnesete geslo. To geslo zagotavlja majhno zaščito, vendar lahko prepreči drugim, da bi zlorabili vašo naročnino. **Ne uporabljajte pomembnega gesla**, saj ga boste občasno dobili po e-pošti v obliki besedila.

Če ne vnesete gesla, bo le-to samodejno ustvarjeno in poslano, ko potrdite naročnino. Vedno lahko tudi zahtevate e-sporočilo z vašim geslom, ko urejate osebne nastavitve.

Vnesite geslo:

Ponovite geslo:

V katerem jeziku naj bodo prikazana sporočila?

Slovensko

Ali želite prejemati sporočila združena v dnevni povzetek?

Ne Da